

σαν μεγάλως τὴν καρδίαν τοῦ τλαιπώρου νέου, καὶ σύρας αὐτὸ πλησίον τῆ εἰπεν, ἐνῷ τὰ δάκρυα ἔρρεον ποταμηδὸν ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ·

« Ἀγαπητόν μοι παιδίον, συγχώρησόν με νὰ σοὶ εἰπῶ τί με ἔφεραν ἐδῶ. Ἡ ἀνυποταξία πρὸς τὴν μητέρα μου ἦτο τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸ βράθρον τῆς ἀμαρτίας, ἔπειτα ἡ βεβήλωσις τῆς Κυριακῆς ἡμέρας καὶ τὸ οἰνοποτεῖν, κατόπιν τὰ χαρτοπαίγνια καὶ τελευταῖον ὁ φόνος, ὅστις ἦτο τὸ φυσικὸν καὶ ἀναπόφευκτον προτὶν ὧν τούτων.

« Μὴ λησμονῆς τοῦτο, ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἔλθῃς ὅπου εἶμαι ἐγὼ τώρα, εἰπὲ δὲ καὶ εἰς ὅλους τοὺς συνηλικιώτας σου νὰ προσέχωσι μὴ πάθωσι τὸ αὐτό.

« Πάντοτε ὑπάκουε τοὺς γονεῖς σου· ποτὲ μὴ πίης πνευματικῶν ποτῶν, οὔτε μίαν σταλαγματιὰν ὁποιοῦδήποτε μεθυστικοῦ ποτοῦ. Φύλαττε τὴν Κυριακὴν ἡμέραν καὶ ἀπομακρόνουν, ὅπως ἤθελες πράξει ἀπὸ τὸν Διάβολον, ἀπὸ παντός, ὅστις ἤθελε δοκιμάσει νὰ σὲ καταπειθῇ νὰ ἐπισκεφθῇς τὰ μέρη τῶν χαρτοπαϊνιδίων, ἢ νὰ λάβῃς μέρος εἰς τυχερὰ παινίδια, διότι ταῦτα εἶναι τὰ κατὰ γωγία, τὰ ὁποῖα πληροῦσι τὰς φυλακάς τῆς Γῆς καὶ συνωθοῦσι τὰς πόλεις τῆς γέννης με καταδικούς.

*Εἰρήνη.*

### TAXYTHS ANEMOY.

Ὁ κοινὸς ἄνεμος διατρέχει 100 μέτρα ἀνὰ ἑκάστον λεπτὸν, ἦτοι 60 χιλιόμετρα ἀνὰ ἑκάστην ὥραν. Οἱ γάλλοι ναυτικοὶ ὀνομάζουσι *δροσερὸν ἄνεμον* (*ven frais*) τὸν διατρέχοντα 10 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον τῆς ὥρας, *μέγαν δροσερὸν ἄνεμον* (*grand frais*) τὸν διατρέχοντα 14 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον, καὶ *δροσερώτατον* (*trés-grand frais*) τὸν διατρέχοντα 20 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον. Ὅταν δ' ἡ ταχύτης αὐτῆς φθάσῃ εἰς 25 ἕως 30 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον, τότε ὀνομάζεται τὸ φαινόμενον *τριχυμία*. Ὅτε τέλος φθάσῃ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα εἰς 35 ἕως 45 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον, ἔχομεν *θύελλαν*. Ἐπομένως κατὰ τὴν θύελλαν, ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου φθάνει εἰς 162,000 χιλιόμετρα καθ' ὥραν!

### ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΙΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΥ.

(*Διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων.*)

Ὅλοι ἀρέσκονται — ὅλοι ἀγαποῦν — ὅλοι εὐχαριστοῦνται εἰς τὰ λαμπρὰ καὶ ὡραῖα χρώματα, τὰ ὁποῖα βεβαίως ὁ Θεὸς ἔκαμε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο νὰ εὐχαριστοῦν τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὕτω

νὰ συντείνουσι εἰς τὴν εὐτοχίαν τοῦ. Τὸ θαυμάσιόν ταις ὁμοῦ καὶ παραδοξότατον ὡς πρὸς τὰ χρώματα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ διηγηθῶ εἰς τοὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ἀναγνώστας τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων, τὸ ἑξῆς.

Περίφημός τις φυσικοῖς-ιστορικός, ὅστις ἐδαπάνησεν δὴλὸν τοῦ τὴν ζωὴν σπουδάζων τὰ ζῶα, τὰ πτηνὰ, καὶ τὰ φυτὰ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, μᾶς λέγει, ὅτι τὰ λαμπρὰ καὶ ποικίλα καὶ ὡραῖα χρώματα τῶν πτηνῶν, τὰ ὁποῖα ζοῦν εἰς τὴν Ἠπειρὸν ἐκείνην καὶ ἐδίωξις εἰς τὴν Βραζιλίαν, προσέρχονται ἐκ τινῶν λαμπρῶν καὶ ὡραίων ἀνθέων, ἐκ τοῦ νέκταρος τῶν ὁποίων τρέφονται τὰ πτηνὰ ταῦτα, τὰ ὁποῖα πολυάκις εἶναι τόσο μικρά, ὥστε αἱ γυναῖκες τῶν μερῶν ἐκείνων τὰ φθνεύουσι, τὰ ξηραίνουν καὶ τὰ μεταχειρίζονται ὡς σχολαρίκια.

Εἰς τὰ ἀπέραντα δάση τῶν χωρῶν ἐκείνων ὑπάρχουσιν ἐν ἀφθονίᾳ τὰ ὡραῖα καὶ ποικιλόχροα ἐκεῖνα ἀνθῆ, τὰ ὁποῖα εὐαρεστοῦν τόσο εἰς τὴν βρασίν, ἀλλὰ εἶναι τόσο φαρμακερὰ καὶ ἀναδίδουσι τόσο ἰσχυρὸν δηλητήριον, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ χωρὶς νὰ φαρμακευθῶσι καὶ ἀποθάνωσι.

Καὶ ὁμοῦ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα πτηνὰ περιπετῶσιν ἀπὸ ἄνθους εἰς ἄνθος καὶ μετὰ τὰ μακρὰ καὶ λεπτὰ ῥάμφη τῶν εἰσέρχονται εἰς τὰ νέκταροφόρα θυλάκια τῶν καὶ ἀπορμυζοῦν τὸ ἐκεῖ ἐναποταμιευμένον νέκταρ ὅχι μόνον χωρὶς βλάβην, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὠφέλειάν των. Τὸ δηλητήριον, τὸ ὁποῖον φονεῖ τὸν ἄνθρωπον, μεταποιεῖται διὰ τῶν πτηνῶν τούτων εἰς ὡραῖα καὶ λαμπρὰ καὶ πολυποικίλα χρώματα, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν πρὸς ὡραϊσμόν τῶν πτερῶν αὐτῶν καὶ σολισμὸν καὶ εὐχαρίστησιν τῶν ἀνθρώπων!

Ἡ ἀγαθὴ αὕτη καὶ σοφὴ πρόνοια τοῦ οὐρανοῦ μᾶς Πατρός πρέπει νὰ μᾶς διδάξῃ τὸ ἑξῆς μάθημα ὡς πρὸς τὰ κακὰ τῆς ζωῆς ταύτης· ὅτι δηλαδή πᾶσα θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ ἐν γένει κάθε κακὸν δύναται νὰ μεταβληθῇ καὶ πραγματικῶς μεταβάλλεται εἰς εὐλογίαν διὰ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ὑποταγῆς καὶ πίστεως.

*Εἰρήνη.*

### Ο ΘΕΟΣ ΔΟΞΑΖΟΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ.

Ἐκ τοῦ Ἀ' Ὀδοιπόρου τοῦ Π. Σούτσου.

Θεὲ. ὁμνεῖ τὴν δόξαν σου ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέρα, Μὲ ἄνθη ἔσρωθας τὴν γῆν, μετὰ ἄσπρα τὸν αἰθέρα, Ἀσύμφωνοι τόσο λαοὶ αἰνοῦσί σε σύμφωνως, Ποικίλοι γλῶσσαι χίλια ὁμνοῦσί σε συγχρόνως.

Τὰ Πᾶν ἀμέτρητος μετράς,  
 Ἄοριστος ὀρίζεις,  
 Τὸ Πᾶν ἀόρατος ὁράς,  
 Ἀγνώριστος γνωρίζεις.  
 Τὸ φῶς εἶναι τὸ σῶμά σου,  
 Ὁ Ἥλιος τὸ ὄμμα σου,  
 Ὁ κεραυνὸς φωνή σου·  
 Τὸ ἄπειρον διάστημα,  
 Τὸ μέγα σου ἀνάστημα,  
 Καὶ ὁ αἰὼν στιγμή σου.  
 Δύναται ὁ δάκτυλός σου,  
 Ὡς μαχλὸς τὴν γῆν νὰ σείσῃ,  
 Καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός σου  
 Τοὺς Ὀκεανούς νὰ κλείσῃ  
 Μὲ πνοήν σου μίαν σβύνεις  
 Τῶν ἀστέρων τοὺς φανούς,  
 Καὶ μ' ἐν νεῦμα μόνον κλίνεις  
 Πρὸς τὴν γῆν τοὺς οὐρανοὺς.

## ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Ἀγάπα, Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ-  
 διάς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου...

Βέβαια, βέβαια σὰς λέγω ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ  
 θέλουσι παρέλθαι, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι.  
 Γύμναζε σεαυτὸν εἰς τὴν εὐσεβείαν.  
 Δέσθε ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἐνθυμοῦ τὸν Κύριον ἐν τῇ νεότητί σου.  
 Ζητεῖτε καὶ θέλετε λάθαι.

Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ  
 ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, ἐγὼ δὲ σὰς λέγω, ἀγαπᾶτε  
 τοὺς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς  
 καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν κακοποιούντων καὶ διω-  
 κόντων ὑμᾶς.

Θυσιάζετε θυσίαν δικαιοσύνης.

Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν μέχρι τῆς συντελείας τῆς αἰῶνος.  
 Κύριος ὁ Θεός σου εἰς εἶναι.

Αὐτρωσόν με, Κύριε.

Μὴ φαντάζεσαι σεαυτὸν σοφόν.

Νίκα τὸ κακὸν διὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Ἐένος ἡμῶν καὶ με παρελάβετε.

Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ὡς θανατώνεται.

Πάντες οἱ λόγοι τοῦ στόματός μου εἶναι μετὰ δικαιο-  
 σύνης.

Ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.

Σωτηρία ἔρχεται παρὰ Κυρίου.

Τιμᾶτε τὸν βασιλέα.

Υἱέ μου, ἄκουε καὶ δέχθητι τοὺς λόγους μου.

Φύγετε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.

Χωρὶς ἐμοῦ οὐδὲν δύνασθε νὰ πράξετε.

Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ᾄσμα νέον.

Ὡ σεις οἱ διψῶντες, ἔλθετε. . . . .

Ὁ Σίρ. Ματθαῖος Χάλης παραινεῖ τοὺς νέους λέ-  
 γων, «Μὴ συνομιλεῖτε μετ' ἀνθρώπων ψεύστην ἢ  
 βλάσφημον, οὐδὲ με αἰσχρολόγον, διότι εἴτε θὰ σὰς  
 διαφθείρῃ, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ριψοκινδυνεύσῃτε τὴν  
 ὑπόληψίν σας. Ἐάν δὲ οὐδὲν τούτων πάθετε, θὰ γε-  
 μισθῇ ὁμῶς ὁ νοῦς σας μετὰ τοιοῦτους λόγους, οἱ ὅ-  
 ποιοι θὰ σὰς ταράττουν. ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν μνή-  
 μην σας εἰς τὸ μέλλον, καὶ θὰ σὰς διακόπτουν στὰν  
 ἐνασχολήσθε εἰς σκέψεις ἢ πράξεις ἀγίας καὶ ἱεράς.»

## ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἀγγελος τὸ πάλαι ἡμῶν ζηλοτύπου βασιλείσσης,  
 Πλὴν καὶ σήμερον ἀκόμη εἶμαι θέαμα λαμπρόν·  
 "Μὲ χαρὰν μὲ βλέπει πᾶς τις, στὰν φαίνωμ' εἰς τὸν κόσμον,  
 Ἐπειδὴ ὑπενθυμίζω θεῖον λόγον εἰς αὐτόν.  
 Μήτηρ μου, τὸ ὕδωρ εἶναι, ὁ δὲ Ἥλιος πατήρ μου,  
 Οὗτοι πάντα με γεννῶσιν εἰς τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ.  
 Εὐμενὲς πρὸς τὸν πατέρα ζήρω βλέμμα, ἀλλ' ἀμέσως  
 Μὲ φονεῖ, καὶ δὲν βλέπεις ἐμὲ πλέον οὐδαμοῦ.  
 Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς πρὶν εἰσεῖτι ὁ πατήρ μου  
 Μὲ φονεύσῃ, θέλω γεῖναι μέλος χρήσιμον εἰς σέ,  
 Ὅπερ, ἂν κ' ἐμπρός σε κεῖται, σὺ οὐχ ἤττον δὲν τὸ βλέπεις·  
 Ὅθεν σπεῦσον νὰ με εὖρῃς, κ' ὅ, τι εἴμ' εὐθὺς εἰπέ.  
 Ἄν δ' ἐπιθυμῇς νὰ μάθῃς πῶς τὸ ὄνομά μου γράφει,  
 Τέσσαρα στοιχεῖα μόνον ἀκριβῶς τ' ἀποτελοῦν,  
 Ἄτινα ἐάν προσθέσῃς ἐν πρὸς ἐν καὶ κατ' ἀξίαν,  
 Εἴκοσι καὶ τριακόσια θὰ ἴδῃς στ' ἀριθμοῦν.

Ν. Π. Π.

## ΠΟΙΚΙΛΑ.

«Σὰς ἀγαποῦν οἱ Θεοὶ σας; — ἡρώτησέ ποτε ἱ-  
 εραπόστολός τις ἰνδοῦς τινὰς εἰδωλολάτρας.

«Οἱ Θεοὶ δὲν ἀγαποῦν,» ἀπεκρίθησαν ἐκεῖνοι  
 περιλοποῖ.

Τότε ὁ ἱεραπόστολος ἀνέγνωσεν ἐκ τοῦ Εὐαγγε-  
 λίου τὸν ἐξῆς στίχον: «Διότι τόσον ἡγάπησεν ὁ Θεός  
 τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν υἱόν αὐτοῦ τὸν Μονο-  
 γεννῆ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐ-  
 τόν, ἀλλ' ἵνα ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.»